

XII TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Sk12 ,10-11)
Lugemine prohvet Sakarja raamatust:

Nii ütleb Issand: Ma valan Taaveti koja ja Jeruusalemma elanike peale välja oma kaastunde- ja palvevaimu. Siis nad vaatavad selle peale, kelle nad on läbi torganud, ning kaevavad tema pärast nõnda, nagu nutetakse taga ainsat last. Ja nad nutavad tema pärast kibedasti nagu nutetakse esmasündinu pärast. Sel päeval on Jeruusalemm täis leinakaebust, nii nagu oli Haddad-Rimmoni pärast Megiddo orus.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps63 ,2.3-4. 5-6. 8-9)
R: Minu hing igatseb Issandat.

Mu Jumal, sind ma otsin üha,
sinu järele januneb mu hing.
Sind igatsedes vaevleb mu ihu
nagu põuast pragunenud maa.
R:

Ma vaatasin pühamus su poole,
et näha sinu vägevust ja kirkust,
sest sinu heldus on parem kui elu,
sind ülistavad mu huuled.
R:

Ma tahan sind kiita kogu eluaja
sinu nimel tõsta palves oma pihud.
Sa toidad mind otsekui pidusöögil
ja mu süda ülistab sind rõõmsate huultega.
R:

Tõesti, sina oled minu abimees,
sinu tiibade varju all ma hõiskan.
Minu hing on sinusse kiindunud,
sinu parem käsi hoiab minust kinni.
R:

(Teine lugemine Ga3 ,26-29)
Lugemine püha apostel Pauluse kirjast galaatlastele:

Vennad, nüüd olete teiegi usu läbi Jumala lapsed Kristuses Jeesuses. Sest kõik, kes teie seast on ristitud Kristusesse, on Kristusega rüütatud. Ei ole siin enam ei juuti ega kreeklast, ei orja ega vaba, ei meest ega naist, sest teie kõik olete üks Kristuses Jeesuses. Kui te aga olete Kristuse pärast, siis tähendab see, et te olete Aabrahami sugu ja tema töötuse pärijad.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 8,12)

Halleluuja. Mina olen maailma valgus, ütleb Issand,
kes minu järel käib, sellel on igavene elu. Halleluuja.

(Evangeelium Lk9 ,18-24)
Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Sel ajal, kui Jeesus oli ühes oma jüngritega üksi palvetamas, olid tema jüngrid ühes temaga ja ta küsis nendelt: "Kelleks inimesed mind peavad?" Ja nemad kostsid temale: "Ristijaks Johanneseks, mõned aga Eelijaks, mõned jälle arvavad, et keegi muistsetest prohvetitest on üles tõusnud". Siis küsis tema nende käest: "Aga teie, kelleks teie mind peate?" Peetrus ütles: "Jumala Messiaks." Ning Jeesus hoiatas neid ja keelas neil kellelegi rääkimast, öeldes: "Inimese Poeg

peab palju kannatama ja ära põlatama rahvavanemate, ülempreestrite ja kirjatundjate poolt. Ta tapetakse, kuid kolmandal päeval ta äratatakse üles." Ja ta pöördus kõikide poole ning ütles: "Kui keegi tahab käia minu järel, siis ta salaku end ära ja võtku oma rist iga päev enda kanda ning käigu minu järel. Sest kes iganes tahab päästa oma elu, see kaotab selle, kes aga kaotab oma elu minu pärast, see päästab selle."
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatatus

Armsad õed ja vennad, kord andsin ma oma emale lugeda järgmiseks pühapäevaks kirjutatud jutlust; ta luges selle läbi ja tegi siis mulle märkuse, et ühe lause olen ilmselt kogemata kaks korda kirjutanud. See lause, tegelikult küsimus, kõlas nii: "Miks laseb Jumal kõigel niimoodi sündida?"

Aga mis mõte siis võiks olla sellise lause kordamisel? Väga lihtne mõte. On ju suur vahe, kas me küsime etteheitvalt: "Miks Jumal laseb kõigel niimoodi sündida?" - või küsime sedasama hoopis teise tooniga, harivast huvist ja uudishimust motiveerituna: "Miks Jumal laseb kõigel niimoodi sündida?"
Etteheitenä esitatud küsimusele enamasti ju vastust ei oodatagi.

Armsad õed ja vennad, ka meie nuriseme vahel oma saatuse üle ... nojah, praegu taban ju minagi end nurisemas selle üle, et nurisetakse ...
Me loeme patutunnistuse ...

Jutlus

Kord suure üleujutuse ajal istus üks munk kaksiratsa oma vee alla jäänud kloostrikiriku katuseharjal, mis vaevalt veel veest välja ulatus. Peagi sõitis mööda paat, ja selles istujad hüüdsid mungale: "Püha isa, tulge meie juurde paati!" "Ei ole vaja, ei ole vaja," kuulutas munk suuremeelselt, "küll Jumal mind päästab, olge mureta." Veetase aga tõusis juba katuseharjani. Siis lendas kirikust üle helikopter, ja sealt lasti alla köis - kuid jällegi viipas munk, et tal ei ole abi vaja, ja näitas käemärkide abil, et tema loodab Jumala peale. Helikopter lendas minema, vesi tõusis üle katuseharja ning vaene munk uppus.

Täis etteheidet jõudis tema hing Jumala juurde, ning kaebas otsekohe: "Issand, mu Jumal, ma lootsin, et Sina mu päästad, sinusse olen ma alati uskunud, aga sina jätsid mu hätta!" "Kuidas nii, mu poeg," vastas Jumal, "ma saatsin sulle paadi, ja siis veel lausa helikopteri, aga sina jäid ikka kangekaelseks ..."

Umbes nii räägitakse seda anekdooti, ja tahetakse sellega öelda, et Jumal ei aita inimest mitte ainult kuidagi ebamääraselt "vaimus", vaid ka maine abi tuleb ikka temalt. Siiski avaneb see lugu meile mitmekihilisemalt kui esmapilgul võiks arvata. Esiteks lastakse mungal oma etteheited Jumala enda ette tuua. See tähendab, et kõige oma kangekaelsuse juures on ta siiski pääsenud taevasse, kui ta juba Jumala endaga kõneleb. Ja kuigi ta uppus, päästis Jumal ta ikkagi, igaveseks eluks. Teisalt on munk veel sellegi poolest sümpaatne, et ta ei soovinud oma mungarüü tõttu privileege saada. Tema asemel võis paadis või helikopteris pääseda ju mõni teine inimene.

"Kes iganes tahab päästa oma elu, see kaotab selle, kes aga kaotab oma elu minu pärast, see päästab selle." Kui palju kordi olete teiegi, armsad õed ja vennad, kuulnud oma elus etteheidet: miks laseb Jumal sündida ülekohtul, õnnetustel, sõjal ja looduskatastroofidel, milles hukuvad teiste kõrval ka süütud lapsed. Miks peavad inimesed oma elus nii palju kannatama ja lõpuks veel surema ka? Kindlasti peitub nurinas ja kaeblemises teatud "auru väljalaskmine", mis leevendab ja lohutab. Kuid samas ei tohi me unustada, et ka kõik need, kelle Jeesus kord terveks tegi, pidid pärast ikka ära surema - isegi Laatsarus, kelle tema ise oli surnuist üles äratanud.

Parimagi tahtmise juures ei suuda inimene ise oma elule mõtet leida. Elumüsteerium on meie jaoks lahendamatu kasvõi juba sellepärast, et me ei tea, kuidas kõik pärast surma jätkub. Sellepärast on etteheide, miks laseb Jumal

kurjusel sündida, kindlasti etteruttav. Jumal, kes on loonud maailma ühes siin valitseva korraga, pidi teadma, milleks ta meid lõi ja milleks ta saatis oma Poja meile rõõmusõnumit tooma - rõõmusõnumit igavesest elust. Nii võimegi elada heas lootuses, püüdes samas kõigi oma teadlike tegude eest vastutust kanda. Meie maine elu on ju lõpuks õppimise aeg, et me Jumala ees oma lõpueksami hästi ära teeksite. Amen.